Diplomová práce: *Mythe et littérature : autour du loup-garou*
Autor DP : Bc. Anna Benešová
Vedoucí DP : PhDr. Catherine Ébert, PhD.
Oponent DP : PhDr. Záviš Šuman, PhD.

Annu Benešovou její odevždy vyhraněné směřování k literatuře přivedlo až k rozhraní mezi písemnictvím a mýtem. Vzhledem k mezioborovosti tématu, jíž se zde nelze vyhnout, byla tato volba dvojnásob logická, neboť adeptka tu mohla zúročit svou sečtělost, již tehdy nadprůměrnou, a nechat se náročností problematiky vést k dalším intenzivním průnikům do jejích teoretických, terminologických a jiných záhybů.

Autorka si předsevzala rozebrat a vyložit mýtus o vlkodlakovi na několika textech, které napříč staletími sbližuje právě rekurence příslušného mýtu (*Bisclavret* Marie de France, *Stepní vlk* H. Hesseho, *Vlkodlak* Vianův a *Vlkodlak* Vitracův). Když se zprvu potýkala s jak čistě sémantickým, tak konceptuálním rozostřením pojmu mýtu, jež pramení právě z jeho multidisciplinárního zkoumání, čelila této nesnázi tvořivě a zaujala k ní postoj hodný skutečného badatele: přijala ji jako pozvání do hlubšího teoretického, zejména metodologického studia. Z něho vzešla první část práce. Tady A. Benešová utřídila a popsala nejvýznamnější přístupy k mýtu, odvislé od jednotlivých oborových polí, kde se zrodily. Vznikl tak vlastně soupis analyticko-interpretačních metod, jež se na mýtus soustředí, od přístupu antropologického přes psychoanalytický a sémiologický až po filosofický. Všímá si samozřejmě především těch, jež zahrnují přechod mýtu z jeho domovské oblasti, orálních kultur, do „post-archaických" etap civilizace, kde umění, zejména literatura, některé funkce mýtu přejímá. Proto diplomantka zvláštní pozornost věnuje mytokritice a mytoanalýze, aby pak zcela přirozeně dospěla až k mytodologii. Autorka se tu zdatně vypořádala s obzvláštní myšlenkovou náročností některých koncepcí (Barthes), o čemž svědčí i to, že je schopna s dílčím stanoviskem jedné z nich (Lévi-Strauss a jeho „smrt mýtu") podloženě polemizovat.

Poté, co si udělala teoreticky i metodicky jasno, přešla k analýze textů. Při práci s každým dílem se pohybovala ve shodě s mytokritickým, ergo de facto (ale nejen) komparatistickým postupem, včetně účelného uplatnění některých psychoanalytických (freudovských i post-freudovských) konceptů a teorémů a souvislostí mezi symbolikou vlkodlaka a symbolikou postav jiných, literárních či neliterárních mýtu (Don Juan). Výrazně se opírá o práce zakladatele mytodologie a jedné z nejuznávanějších autorit mytokritiky, G. Duranda.

V práci lze zachytit jisté points faibles, z nichž jeden je poněkud paradoxní. Na jedné straně byla A. Benešová ponořena do tématu několik let – věnovala mu totiž už některé seminární práce, záleželo jí na tom, obeznámit se co nejvíc se související literaturou, nechat téma zrát a sama odborně zrát; na druhou stranu má sklon k jakémusi „překotnému" či „přebíhavému" uvažování/psaní, jež místy škodí myšlenkové kontinuitě a jež se projevuje už syntakticky příliš „sekanými" větami a nadměrnou parataxí na úkor hypotaxe (dlužno podotknout, že nepoměr byl v prvních etapách práce daleko větší a že si autorka sama uvědomuje, že co by snesl český jazyk, francouzský nestrpí). Tu a tam rovněž autorka zhřeší jazykově a stylisticky (s. 1, 2, 47, 70 2x…) , logikou (s. 1, 47) a unikly jí nakonec i nějaké překlepy (s. 1, 2, 17, 24, 58, 74…) .

Vzdor uvedeným nedostatkům, kterých si je ostatně sama autorka ostře vědoma, je její DP svědectvím badatelského itineráře, na jehož výsledcích je patrná autorčina vnímavost vůči textu, mimořádné zaujetí, ba nadšení a potřeba i schopnost dobírat se porozumění zkoumaným jevům. V závěru této cesty Anna Benešová navrhuje své vlastní mytodologické čtení mytického vlkodlaka, čtení, které – inspirována některými sociologickými vizemi postmoderny – provazuje s kritickou charakteristikou současné doby. Proto tuto DP nelze než doporučit k obhajobě a autorce pak přát, aby mohla v cestě, jejíž významnou etapu DP uzavírá a k níž má intelektové i mravní předpoklady, pokračovat.

Praha, 23. 8. 2013
PhDr. Catherine Ébert, PhD.